

[Hans Hedtoft.]

kunde tænke sig en foreløbig Afstemning nu om Sydslesvigs Inddragelse under dansk Overhøjhed. Er det Fasthed? Er det ansvarsbevidst Politik? Hvordan i al Verden har Venstre og Statsministeren indtil nu, 2½ Aar efter Problemets Inddragelse i aktuel dansk Politik, kunnet gaa med til en Begrænsning af Ønsker og Krav, som Noter og Memorandum giver Udtryk for, naar de nu stempler den som uheldig og sætter sig videre Maal, og naar de paa- staar, at noget saadant altid har været det, de sigtede paa? Det er virkelig forbløffende, at Venstre mener at kunne føre een Politik indadtil og en anden udadtil og driste sig til Anklage over for os andre. Det er ikke underligt, at man i Udlandet taler om Uklarhed om Danmarks Stilling til denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde i denne Forbindelse, at vi selv vilde kunne bestemme Tidspunktet for en Afstemning i Sydslesvig. Tror det ærede Medlem selv paa det? Tror han, at de afgørende Stormagter, som i dette Øjeblik har et og andet mellem Hænderne, kunde finde paa at acceptere et Forslag om en saa flydende Ordning fra et officielt Danmark? For det første skulde vi altsaa have en Bestemmelse om Afstemning engang ud i Fremtiden med den Tilstand af stadig og bitter Kamp, en saadan Bestemmelse vilde skabe. For det andet skulde der ikke fastsættes noget bestemt Tidspunkt, da denne Afstemning skulde finde Sted, maaske om 15, maaske om 20, maaske om 25, maaske om 30 Aar, alt efter som Danmark skønnede det fornuftigt, og endelig skulde vi forbeholde os Ret til at sige nej til det hele, naar det kom til Stykket. Det er det, man vil have. Det er det, man i Dag stiller op for os som et Maal for Danmark, som et Krav, vi skal gaa til de allierede Magter med, de allierede Magter, som kæmpede Kampen og i Dag i højere Grad end vi andre maa bære Efterkrigstidens Byrder. Der er ikke Anelse af Realpolitik i et saadant Standpunkt.

Jeg beklager som andre den haarde og bitre Karakter, Kampen i Sydslesvig har antaget. I Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft gjorde herom, vil jeg gerne føje til, at hvor det drejer sig om dansksindede, hvis Holdning og Adfærd i øvrigt er korrekt, er Forfølgelse naturligvis udemokratisk og ufor- svarlig.

Den højtærede Statsminister sagde, at Oktobernoten ogsaa indeholdt statspolitiske

Krav. Man kan sige, at de heri rejste Ønsker berører et andet Lands indre Forhold; det er rigtigt, men det afgørende for os er imidlertid, at hverken Note eller Memorandum anfægter Tysklands *Integritet*. Det er det springende Punkt. Det er her, Grænsen for danske Ønsker maa sættes.

Om den højtærede Statsministers Tale vil jeg i øvrigt i Korthed sige, at det var forbløffende for mig at høre, hvor letfærdigt han tog paa Sydslesvigs nationale og politiske Fortid. Nu er det Dagen og Fremtiden det gælder, sagde han vælgermødelyrisk. Ja, men det er ogsaa Danmarks Fremtid, det gælder, højtærede Statsminister. Det er en nøgtern Vurdering baade af Dagens Situation og Udviklingen, der maa danne Grundlaget for vort nationale Standpunkt. Jeg fandt ikke megen Ansvarsfølelse og nøgtern Erkendelse i Statsministerens Tale. Ansvarsløsheden blev næsten stillet særligt i Relief ved den Tale, der umiddelbart efter blev holdt af den højtærede Udenrigsminister. Her mødte vi dog en aaben Erkendelse af, at den hastige Vækst i Danskeden gør en Modnings- og Prøvelsestid fornøden. Den højtærede Udenrigsminister mødte ikke med noget Krav om at sikre en Afstemning nu. Jeg maa formode, at den højtærede Udenrigsminister ikke vil gøre dette Krav til sit. Hvis jeg ikke har Ret heri, anmoder jeg om at faa et Svar fra denne Talerstol.

Den højtærede Udenrigsminister udtalte aabent, at han mente, der i Stormagtskredse var skabt Præcedens for Sikring af nationale Folkegrupper Frihedsrettigheder. Jeg tilraader den højtærede Statsminister og Sydslesvig-Aktivistene i dette Land at læse forskellige af denne udenrigsministerielle Tales Afsnit et Par Gange og læse dem grundigt og tænke paa dem under den Valgkamp, der nu skal begynde. Jeg siger det i Relation til de Citater, jeg bragte i Gaar. Nu mærker man nemlig ogsaa herinde Antydning af Toner fra Diskussionen om denne Sag, der er af samme Aand som de Citater, jeg bragte af Indlæg fra rethaveriske Nationalister, der frakender Modparten ethvert redeligt nationalt Motiv og i Forhold til en anden Nation blot spiller paa Had og primitiv Hævnfølelse. Der er intet, der er lettere, og der er vist heller ikke noget, der er mere populært i Øjeblikkets Danmark, og der er heller ikke — maa jeg føje til som min personlige Mening — noget, der er mere foragteligt i Danmarks nuværende Situation end i Politikken at spille paa det primitive Tyskerhad, der er latent i dette Land af forstaaelige Grunde. Denne nye „Antisemitisme“ har rig Grobund, og den fremtræder mange